

Klement pri spisavanju svoje homilije pred očmi direktno brižinske spomenike, ne pa kakega „latinskega“ besedila. Obrača se zlasti proti besedam Vondrákovim, da je Klementova homilija le slaba kompilacija. Do tega zaključka je Vondrák prišel, ker je identificiral to homilijo z neko izpovedno molitvijo, ter potem trdil, da je imel pri tem Klement ravno briž. spom. pred očmi. Jagić ne ve, kako bi bilo potem mogoče, da sta si oba spomenika tako malo ali pa popolnoma nepodobna, kakor sta res. Če bi bil Klement le kompilator, bi bil vzel pač besedilo briž. spomenikov dobesedno in si ne bi otežkočil svoje naloge z dostavki in okrajšavami, ne preobračal besedila tako, da se ga komaj še spozna. To po mnenju Jagićevem ne more biti, temveč: Meine Auffassung betrifft dieser Ho-

milie geht dahin, dass Klemens verschiedene Beichtgebete und Formeln, die zu dieser Zeit ge-läufig waren, teils griech., teils lat. Sprache, sogar vielleicht Einiges selbst slawisch, soweit frühere fränk. Geistlichkeit solche Sachen den Slaven Mährens-Pannoniens in ihrer Sprache beigebracht hatte, gekannt und bei der Homilie, von welcher die Rede ist, einige Stoffe aus solchen, ihm im Gedächtnis vorschwebenden Vorlagen geschöpft und frei verwertet hat. Man kann aber durchaus keine sichern Beweise dafür anführen, daß er bei einer Ab-fassung der in der Frage stehenden Homilie gerade den Text des Freisinger-Denkmal vor Augen gehabt oder bewußt aus ihm geschöpft hat.“ Tako Jagić, ki sicer tudi pripisuje to homilijo Klementu.

Moški zbiri. Uglasbil Fran Ferjančič. Cena K 2'20. V Ljubljani 1906. Založila Katoliška bukvarna. Boljšim zborom gotovo dobro došla zbirka! Zbori so krepki, jedrati, ki morajo napraviti efekt, ako se lepo pojó. Slabe zборе bodo seveda vrgli s sedla, zakaj postopi bodisi melodični bodisi harmonični niso navadni, vsakdanji, čeprav po drugi strani ni v skladbah prav nič modernega impresionizma, ki nam zadnje čase dela toliko skladb nevžitnih, pa tudi povečjem neumljivih. Ferjančič gre svojo pot, ki pač porablja tudi moderne pripomočke, pa jih samo uporablja, nikakor pa se ne dá izrabljati modernemu hlepenju po nejasnem čuvstovanju, po nekakšnih aforističnih nedoločljivih formah. Ferjančič je jasen, besedilo vklepa v kremenite, dobro izpeljane motive; tako postanejo skladbe enotne in dasi v boljšem slogu, vendar ne pretežke. Najlepša je pač „Zlati dnevi“, besedilo Silvina Sardenka, zlasti zaradi nežnega, ljubkega, nedolžno-brezskrbnega čuvstovanja. Izvrstno zadet je humoristični značaj narodne „Lisica in petelin“: skladba je vredna truda. Delavskim zborom, pa tudi drugim bo jako uga-

jala za slavnostne prilike kantata: „Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo“, po besedah dr. Kreka, pa tudi obe nagrobnici bosta našli obilo prijateljev, zlasti še prva, ker je lažja po obliki in misli; „Naš prapor“ in „Budilna“ bosta najbolj ugajala zborom, ki imajo radi čvrste, krepke, izrazite koračnice. Mislimo, da bodo boljši zbori gospodu skladatelju hvaležni za njegove skladbe, ki je ž njimi obogatil njih repertoar. Želimo le še, naj bi spretni g. skladatelj tudi slabejšim zborom podal kmalu kaj primernege. *Fr. Kimovec.*

Pesmi za moške glasove. Uglasbil Alojzij Sachs, učitelj v deželni prisilni delavnici v Ljubljani. Samozaložba. 1906. Cena 2.70 K. Tiskala „Kat. Tiskarna“. — Najprej imamo v tej zbirki 9 velikih moških zborov, široko zasnovanih na krepkih motivih, in potem šest moških četerospevov. Kompozicija Sachsova je jasna, motivi so melodiozni in domači. Solospevi se menjujejo prijetno z velikimi zbori. Zbirka nudi tudi toliko različne tvarine, da bo služila pevskim društvom pri raznih prireditvah.

S.